

[Svend Nielsen.]

Clausen, udtrykkeligt gjorde opmærksom paa, at han havde sine Direktiver at gaa efter, men herudover udtalte Generalen i samme Skrivelse, at han havde Sympati for denne Mindeappell, som Nazisterne arrangerede som en Mindeforanstaltning for de danske Soldater, der faldt. Altsaa, først siger Generalen: Jeg har mine Direktiver, efter dem agter jeg at rette mig, og derefter: men i øvrigt har jeg Sympati for det, der sker her. Her synes jeg under alle Omstændigheder der er noget galt.

Det andet Spørgsmaal, jeg trak frem om, hvorfra Initiativet til General Gørtz's Udnævnelse som Leder af Modstandsbevægelsens Styrker kom, fremdrog jeg kun for at præcisere, at Initiativet under alle Omstændigheder var kommet fra allieret Side og derefter blev antaget af den danske Modstandsbevægelse.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne sige, at jeg mig bekendt ikke har sagt, at det ærede Medlem talte i Tilslutning til..., men i Fortsættelse af..., og dermed har jeg ment, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gav Bolden op, og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fulgte efter, men det kan jo være ganske ligegyldigt i denne Forbindelse... (*Bertel Dahlgaard*: Nej, aldeles ikke!)... for det, der er det vigtigste, er, hvad det ærede Medlem har sagt, og paa Sp. 226, hvor han har omtalt disse Samtaler mellem General Gørtz og Frits Clausen og skildret Frits Clausen som den, vi alle sammen herinde vidste han var, siger det ærede Medlem — jeg maa maaske med Formandens Tilladelse komme med et kort Citat —:

„Til Belysning af visse Tilstande her i Landet paa dette Tidspunkt afgiver Billedet af General Gørtz i Samtale med Frits Clausen i Generalkommandoen et førstemmende Bidrag. Det forekommer mig, at det vil være naturligt, at Den parlamentariske Kommission foranlediger, at hele dette Forhold nærmere belyses, saaledes at Materialet til Belysning af Førkrigstidens og Krigstidens Begivenheder ogsaa i denne Henseende kan blive fuldstændigt.“

Jeg synes, der i det ærede Medlems Udtryk: til Belysning af visse Tilstande her i Landet paa dette Tidspunkt, ligger ikke saa lidt af en Sigtelse, og det er det, jeg har fundet Anledning til at paatale, og jeg har yderligere over for det ærede Medlem i

Dag paavist, hvad der var Baggrunden for de Samtaler, der fandt Sted. Jeg har paavist, at en af Efterretningssektionens aktive Medarbejdere over for mig skriftligt har oplyst, at det var paa Foranledning af Efterretningssektionens aktive Folk, at Generalen som Generalstabens Chef tog Samtalerne med Frits Clausen. Saa vidt jeg husker, har der yderligere i Retssagen netop været nævnt den paagældende Kaptajn, som man maatte være paa Vagt over for, og her synes jeg, det ærede Medlem har den reelle Baggrund for det, der er sket, og det skulde man hellere holde sig til end skabe visse selvbyggede Konstruktioner.

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Forsvarsminister brugte nu det Udtryk, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde givet Bolden op, og saa fulgte jeg efter. Hvad mener den højtærede Forsvarsminister dermed? Mener han, at naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har fremsat en Udtalelse af en eller anden Art, mistænkeliggørende, eller hvad det nu kan være, og jeg faar Ordet bagefter, hvor jeg ønsker at fremdrage en Sag, skal jeg ikke kunne gøre det, uden at det har Karakteren af, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har givet Bolden op, og saa følger jeg efter? Kan den højtærede Forsvarsminister ikke se, at det er en ganske uværdig Diskussionsform?

Maa jeg gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa i Anledning af hans sidste Bemærkninger om mine Udtalelser, som den højtærede Forsvarsminister nu citerede, at de er bygget op paa en ganske bestemt Ting, som Ministeren glemte at læse op, nemlig Generalens Udtalelse under Vidneførselen, hvor Generalen som Forklaring paa, at han har disse Samtaler med Frits Clausen, siger, at han finder det ganske naturligt: jeg var Chef for Generalstaben, og *Frits Clausen* var Folketingsmand. Jeg maa sige, at da jeg læste dette i Retsforhandlingerne, fandt jeg, det var fuldkommen uforstaaeligt. Men denne Forklaring, som Generalen har fremsat i Retssagen, er jo nu frafaldet af Generalen, og der er givet en ny Forklaring. Hermed tror jeg man kan sige, at der er opnaaet det modsatte af, hvad jeg i og for sig ønskede — og hvad sikkert ogsaa den højt-